

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 15. februarja 2023*

„Energija – Pristojnost ACER – Izstop Združenega kraljestva iz Unije – Napačna uporaba prava – Člen 2, točka 1, Uredbe (EU) 2019/943 – Člen 92 Sporazuma o izstopu – Ureditev *ad hoc* izvzetja iz člena 308 in Priloge 28 k Sporazumu o trgovini in sodelovanju“

V zadevi T-492/21,

Aquind Ltd s sedežem v Londonu (Združeno kraljestvo),

Aquind Energy Sàrl s sedežem v Luxembourggu (Luksemburg),

Aquind SAS s sedežem v Rouenu (Francija),

ki jih zastopata S. Goldberg, solicitor, in E. White, odvetnik,

tožeče stranke,

proti

Agenciji Evropske unije za sodelovanje energetskih regulatorjev (ACER), ki jo zastopata P. Martinet in E. Tremmel, agenta, skupaj z B. Crevom, odvetnikom,

tožena stranka,

ob intervenciji

Evropskega parlamenta, ki ga zastopata A. Tamás in O. Denkov, agenta,

in

Sveta Evropske unije, ki ga zastopajo A. Lo Monako, L. Vétillard in É. Sitbon, agenti,

intervenienta,

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

ob posvetovanju v sestavi V. Tomljenović, predsednica, P. Škvařilová-Pelzl, sodnica, in I. Nõmm (poročevalec), sodnik,

* Jezik postopka: angleščina.

sodna tajnica: I. Kurme, administratorka,

na podlagi pisnega dela postopka,

na podlagi obravnave z dne 24. oktobra 2022

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Tožeče stranke, družbe Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl in Aquind SAS, s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlagajo razveljavitev odločbe odbora za pritožbe pri Agenciji Evropske unije za sodelovanje energetske regulatorje (ACER) z dne 4. junija 2021, ki se nanaša na zahtevo za izvzetje v zvezi z elektroenergetsko medomrežno povezavo med prenosnima omrežjema električne energije v Združenem kraljestvu in Franciji (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).

Dejansko stanje

- 2 Družba Aquind Ltd je delniška družba, ustanovljena v Združenem kraljestvu. Je nosilka projekta elektroenergetske medomrežne povezave med prenosnima omrežjema električne energije v Združenem kraljestvu in Franciji (v nadaljevanju: medomrežna povezava Aquind).
- 3 Družba Aquind Ltd je 17. maja 2017 na podlagi člena 17 Uredbe (ES) št. 714/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do omrežja za čezmejne izmenjave električne energije in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1228/2003 (UL 2009, L 211, str. 15) vložila zahtevo za izvzetje medomrežne povezave Aquind. Ta zahteva je bila predložena francoskemu nacionalnemu regulativnemu organu, Commission de régulation de l'énergie (CRE) (komisija za regulacijo energije), in nacionalnemu regulativnemu organu Združenega kraljestva, Office of Gas and Electricity Markets Authority (OFGEM) (urad za trge s plinom in električno energijo).
- 4 Ker nacionalna regulativna organa nista dosegla soglasja o zahtevi za izvzetje, sta jo 29. novembra oziroma 19. decembra 2017 v skladu s členom 17(5) Uredbe št. 714/2009 posredovala ACER, da bi ta sama sprejela odločitev.
- 5 ACER je z odločbo z dne 19. junija 2018 zahtevo za izvzetje medomrežne povezave Aquind zavrnila (v nadaljevanju: odločba ACER).
- 6 Družba Aquind Ltd je 17. avgusta 2018 zoper to odločbo vložila pritožbo pri odboru za pritožbe pri ACER (v nadaljevanju: odbor za pritožbe).
- 7 Odbor za pritožbe je z odločbo z dne 17. oktobra 2018 odločbo ACER potrdil in tako zavrnil zahtevo za izvzetje medomrežne povezave Aquind.
- 8 Družba Aquind Ltd je 14. decembra 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo zoper to odločbo. Splošno sodišče je s sodbo z dne 18. novembra 2020, Aquind/ACER (T-735/18, v pritožbenem postopku, EU:T:2020:542), navedeno odločbo razveljavilo.
- 9 Odbor za pritožbe je 5. februarja 2021 nadaljeval postopek v zvezi s pritožbo, ki jo je družba Aquind Ltd vložila zoper odločbo ACER.

- 10 Obravnava pred odborom za pritožbe je potekala 19. maja 2021.
- 11 Odbor za pritožbe je 4. junija 2021 sprejel izpodbijano odločbo, s katero je ugotovil nedopustnost pritožbe, ker po brexitu ni bil več pristojen za odločanje v postopku v zvezi z zahtevo za izvzetje medomrežne povezave Aquind.

Predlogi strank

- 12 Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:
  - izpodbijano odločbo razveljavi in
  - ACER naloži plačilo stroškov.
- 13 ACER, ki jo v tem smislu podpira Evropski parlament, Splošnemu sodišču predlaga, naj:
  - tožbo zavrne in
  - tožečim strankam naloži plačilo stroškov.
- 14 Svet Evropske unije v bistvu predlaga zavrnitev tožbe.

Pravo

- 15 Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo dva razloga. Prvi tožbeni razlog se nanaša na to, da je odbor za pritožbe s tem, da se je po brexitu izrekel za nepristojnega in pritožbo, ki mu je bila predložena, zavrgel kot nedopustno, storil napako. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev zahtev iz člena 25(3) in člena 28(4) Uredbe (EU) 2019/942 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o ustanovitvi agencije Evropske unije za sodelovanje energetskih regulatorjev (UL 2019, L 158, str. 22) ter več določb sklepa odbora za pritožbe št. 1-2011, sprejetega 1. decembra 2011, o organizacijskih in postopkovnih pravilih tega odbora.

Prvi tožbeni razlog: odbor za pritožbe je s tem, da se je po brexitu razglasil za nepristojnega, napačno uporabil pravo

- 16 Tožeče stranke v okviru prvega tožbenega razloga trdijo, da je bil odbor za pritožbe kljub brexitu še naprej pristojen za ponovno presojo odločbe ACER, potem ko je Splošno sodišče razveljavilo njegovo odločbo z dne 17. oktobra 2018. Trdijo namreč, da bi moral navedeni odbor na podlagi člena 266 PDEU sprejeti novo odločbo, ki bi ustrezala odločbi, ki bi jo sprejel, če ne bi storil napak, ki jih je ugotovilo Splošno sodišče, in poudarjajo, da pristojnost odbora za pritožbe izhaja neposredno iz členov 19 in 20 Uredbe (ES) št. 713/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o ustanovitvi agencije za sodelovanje energetskih regulatorjev (UL 2009, L 211, str. 1), in sicer zdaj členov 28 in 29 Uredbe 2019/942, in iz obstoja pritožbe, o kateri še ni bilo odločeno.
- 17 Tožeče stranke tudi poudarjajo, da bi moral odbor za pritožbe za sprejetje ukrepov, potrebnih za uskladitev s sodbo z dne 18. novembra 2020, Aquind/ACER (T-735/18, v pritožbenem postopku, EU:T:2020:542), na podlagi člena 20(3) Uredbe št. 713/2009 in člena 29 Uredbe 2019/942 odpraviti

storjene napake tako, da bi odločbo ACER spremenil na podlagi svojih takratnih pooblastil in takrat veljavnega postopka ter s tem odpravil nezakonnost, ki je bila ugotovljena v navedeni sodbi. Menijo, da je treba – kot v primeru tožb na podlagi člena 263 PDEU – dopustnost pritožbe pred odborom za pritožbe presojati glede na položaj, kakršen je bil ta ob vložitvi pritožbe, in navajajo, da sta bili odločba ACER in pritožba zoper njo pred odborom za pritožbe sprejeti oziroma vloženi pred začetkom veljavnosti Uredbe 2019/942 in brexita.

- 18 ACER ob podpori Parlamenta predlaga zavrnitev tega tožbenega razloga.
- 19 Treba je opozoriti, da mora institucija, organ, urad ali agencija, katere akt je bil razglašen za ničn oziroma je bil razveljavljen, v skladu s členom 266 PDEU sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe, s katero je bil ta akt razglašen za ničn oziroma je bil razveljavljen. V zvezi s tem je Sodišče rzsodilo, da mora zadevna institucija, organ, urad ali agencija, da bi se uskladila s tako sodbo in jo v celoti izvršila, upoštevati ne le izrek te sodbe, temveč tudi njeno obrazložitev, ki je privedla do izreka in ki pomeni potrebno podlago v tem smislu, da je nujna za ugotovitev natančnega pomena tega, kar je bilo razsojeno v izreku (sodba z dne 26. aprila 1988, Asteris in drugi/Komisija, 97/86, 99/86, 193/86 in 215/86, EU:C:1988:199, točka 27).
- 20 Vendar se, še preden institucija, organ, urad ali agencija, katere akt je bil razglašen za ničn oziroma je bil razveljavljen, sprejme take ukrepe, postavlja vprašanje o njihovi pristojnosti, saj smejo delovati le v mejah svoje prenesene pristojnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 14. junija 2016, Komisija/McBride in drugi, C-361/14 P, EU:C:2016:434, točka 36 in navedena sodna praksa).
- 21 Poleg tega obveznost ukrepanja, ki izhaja iz člena 266 PDEU, ni vir pristojnosti za zadevno institucijo, organ, urad ali agencijo in jim ne omogoča, da se oprejo na pravno podlago, ki je bila medtem razveljavljena (glej v tem smislu sodbi z dne 14. junija 2016, Komisija/McBride in drugi, C-361/14 P, EU:C:2016:434, točka 38, in z dne 29. aprila 2020, Tilly-Sabco/Svet in Komisija, T-707/18, neobjavljena, EU:T:2020:160, točka 44).
- 22 Obveznost ukrepanja iz člena 266 PDEU namreč zadevne institucije, organa, urada ali agencije ne odvezuje tega, da mora akt, ki vsebuje ukrepe, potrebne za izvršitev ničnostne sodbe, utemeljiti s pravno podlago, ki jo na eni strani pooblašča za sprejetje tega akta in ki na drugi strani velja na dan sprejetja navedenega akta (sodba z dne 19. junija 2019, C & J Clark International, C-612/16, neobjavljena, EU:C:2019:508, točka 40).
- 23 Zato je treba v prvi fazi ugotoviti, ali je institucija, organ, urad ali agencija pristojna ukrepati, in če je odgovor pritrdilen, na podlagi katere posebne določbe prava Evropske unije. Šele potem je mogoče opredeliti natančna materialna in postopkovna pravila, ki urejajo ukrepanje te institucije. Če pa v trenutku, ko institucija, organ, urad ali agencija Unije želi sprejeti konkretno odločitev, ne obstaja nobena veljavna pravna podlaga, se ni mogoče opreti na načela o časovni veljavnosti pravil, da bi se uporabile materialne določbe, ki so prej veljale za pretekla dejanja (sklepni predlogi generalne pravobranilke E. Sharpston v zadevi Komisija/McBride in drugi, C-361/14 P, EU:C:2016:25, točka 86; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 25. oktobra 2007, SP in drugi/Komisija, T-27/03, T-46/03, T-58/03, T-79/03, T-80/03, T-97/03 in T-98/03, EU:T:2007:317, točka 117).

- 24 Ob upoštevanju te sodne prakse je treba preveriti, ali je odbor za pritožbe po izreku sodbe z dne 18. novembra 2020, Aquind/ACER (T-735/18, v pritožbenem postopku, EU:T:2020:542), smel akt, ki vsebuje ukrepe za izvršitev navedene sodbe, utemeljiti s pravno podlago, ki na eni strani vsebuje pooblastilo, da lahko ta akt sprejme, in ki je na drugi strani veljala na dan sprejetja navedenega akta.
- 25 To pomeni, da je treba v obravnavanem primeru določiti, kaj bi lahko bili ukrepi za izvršitev sodbe z dne 18. novembra 2020, Aquind/ACER (T-735/18, v pritožbenem postopku, EU:T:2020:542).
- 26 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je družba Aquind Ltd organoma CRE in OFGEM predložila zahtevo za odobritev izvzetja medomrežne povezave Aquind na podlagi člena 17 Uredbe št. 714/2009. Ker med tema nacionalnima regulativnima organoma ni bilo soglasja, je bila zahteva za izvzetje v skladu s členom 17(5) Uredbe št. 714/2009 posredovana ACER.
- 27 Z odločbo ACER z dne 19. junija 2018 je bila zahteva za izvzetje medmrežne povezave Aquind zavrtnjena. Po mnenju ACER družba Aquind Ltd ni izpolnjevala enega od pogojev, ki so potrebni za odobritev izvzetja, in sicer pogoja iz člena 17(1)(b) Uredbe št. 714/2009, v skladu s katerim je stopnja tveganja naložbe taka, da naložba ne bo izvedena, razen če se izvzetje odobri. Odbor za pritožbe je z odločbo z dne 17. oktobra 2018 odločbo ACER potrdil in tako zavrnil zahtevo za izvzetje medmrežne povezave Aquind.
- 28 Splošno sodišče je s sodbo z dne 18. novembra 2020, Aquind/ACER (T-735/18, v pritožbenem postopku, EU:T:2020:542), razveljavilo odločbo odbora za pritožbe z dne 17. oktobra 2018, ker je menilo, prvič, da je ta opravil le omejen nadzor nad odločbo ACER in, drugič, da je z zahtevo, da je treba pred predložitvijo zahteve za izvzetje vložiti prošnjo za finančno podporo za naložbe, povezane s projektom v skupnem interesu, ustvaril dodaten pogoj za odobritev izvzetja za nove medomrežne povezave, ki ni določen v zakonodaji.
- 29 Upošteevajoč sodbo z dne 18. novembra 2020, Aquind/ACER (T-735/18, v pritožbenem postopku, EU:T:2020:542), so ukrepi, ki se zahtevajo za uskladitev s to sodbo, nov nadzor s strani odbora za pritožbe nad odločbo ACER, ki ne bi bil omejen na nadzor nad tem, ali je prišlo do očitne napake pri presoji, pri čemer bi bilo treba hkrati zagotoviti, da se pri presoji pogoja glede stopnje tveganja naložbe ne ponovi napaka, ki jo je ugotovilo Splošno sodišče v zvezi z zahtevo po predhodni vložitvi prošnje za finančno podporo.
- 30 V zvezi s tem in v nasprotju s trditvami tožečih strank ti ukrepi ne morejo biti po uradni dolžnosti sprejeta odločba, s katero se odobri zahtevano izvzetje. Iz sodbe z dne 18. novembra 2020, Aquind/ACER (T-735/18, v pritožbenem postopku, EU:T:2020:542), namreč ne izhaja, da je Splošno sodišče menilo, da je bil pogoj glede stopnje tveganja naložbe, ki je določen v členu 17(1)(b) Uredbe št. 714/2009, izpolnjen in da je bil odbor za pritožbe zavezan sprejeti novo odločbo, ki bi omogočila izvzetje.
- 31 Po opredelitvi vrste ukrepov, ki so potrebni za izvršitev razveljavitvene sodbe, je treba ugotoviti, ali je na dan sprejetja izpodbijane odločbe, to je 4. junija 2021, obstajala veljavna pravna podlaga, na podlagi katere je bil odbor za pritožbe pristojen za sprejetje akta, ki je vseboval tovrstne ukrepe.
- 32 Glede tega je treba pojasniti, da določbe o pravni podlagi in postopku, ki se vodi do sprejetja izpodbijane odločbe, spadajo med postopkovna pravila (glej v tem smislu sodbe z dne 29. marca 2011, ThyssenKrupp Nirosta/Komisija, C-352/09 P, EU:C:2011:191, točka 90; z dne 12. septembra 2007, González y Díez/Komisija, T-25/04, EU:T:2007:257, točka 60, in z dne

31. marca 2009, ArcelorMittal Luxembourg in drugi/Komisija, T-405/06, EU:T:2009:90, točka 67). V skladu z ustaljeno sodno prakso pa velja, da se na splošno šteje, da se postopkovna pravila uporabljajo od dne, ko začnejo veljati (glej sodbo z dne 26. marca 2015, Komisija/Moravia Gas Storage, C-596/13 P, EU:C:2015:203, točka 33 in navedena sodna praksa).
- 33 Ko je v obravnavanem primeru Splošno sodišče razveljavilo odločbo odbora za pritožbe z dne 17. oktobra 2018 in je ta torej moral ponovno preučiti odločbo ACER, je pravno podlago, ki ga pooblašča za preizkus pritožb zoper odločbe ACER – med katerimi so odločbe o izvzetju – vseboval člen 28 Uredbe 2019/942. Uredba 2019/942 je namreč nadomestila Uredbo št. 713/2009 in je začela veljati 4. julija 2019, to je pred sprejetjem izpodbijane odločbe. V obravnavanem primeru so se tako načeloma uporabljale določbe člena 28 Uredbe 2019/942 (glej v tem smislu sodbo z dne 7. septembra 2022, BNetzA/ACER, T-631/19, EU:T:2022:509, točki 21 in 81). Pravna podlaga, ki ACER pooblašča za sprejetje odločbe o zahtevi za izvzetje, je bila v členu 10 Uredbe 2019/942 in členu 63(5) Uredbe (EU) 2019/943 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 na notranjem trgu z električno energijo (UL 2019, L 158, str. 54).
- 34 Vendar se te določbe, ki ACER podeljujejo pooblastilo za preučitev zahteve za izvzetje medomrežne povezave, in določbe, na podlagi katerih je odbor za pritožbe pooblaščen za presojo odločbe ACER o navedeni zahtevi, lahko uporabljajo le, če – kot je določeno v členu 2, točka 1, Uredbe 2019/943 in tudi v členu 2(1) Uredbe št. 714/2009 – daljnovod prečka ali povezuje mejo med državami članicami in spaja nacionalna prenosna omrežja držav članic.
- 35 Uredbi 2019/942 in 2019/943 ACER pa, nasprotno, ne podeljujeta pooblastila za preučitev zahteve za izvzetje medmrežne povezave med državo članico in tretjo državo niti, *a fortiori*, ne podeljujeta odboru za pritožbe pristojnosti za presojo odločbe ACER o taki zahtevi.
- 36 Projekt medomrežne povezave Aquind se po brexitu odslej nanaša na medomrežno povezavo med državo članico in tretjo državo. Zaradi tega niti ACER niti odbor za pritožbe nista mogla akta, ki vsebuje ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe z dne 18. novembra 2020, Aquind/ACER (T-735/18, v pritožbenem postopku, EU:T:2020:542), opreti na pravno podlago, na podlagi katere sta bila prvotno pooblaščena za sprejetje tega akta.
- 37 Glede na to ugotovitev je treba določiti, ali sta ACER in odbor za pritožbe smela akt, ki vsebuje ukrepe za izvršitev sodbe z dne 18. novembra 2020, Aquind/ACER (T-735/18, v pritožbenem postopku, EU:T:2020:542), opreti na drugo pravno podlago od tiste iz uredb 2019/942 in 2019/943.
- 38 V zvezi s tem, razmerje med Unijo in Združenim kraljestvom urejajo določbe Sporazuma o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo (UL 2020, L 29, str. 7, v nadaljevanju: Sporazum o izstopu) in določbe Sporazuma o trgovanju in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska na drugi strani (UL 2021, L 149, str. 10, v nadaljevanju: STS).
- 39 Prvič, člen 92 Sporazuma o izstopu, naslovljen „Upravni postopki v teku“, v odstavku 1 določa:
„Institucije, organi, uradi in agencije Unije so še naprej pristojni za upravne postopke, ki so se začeli pred koncem prehodnega obdobja in ki zadevajo: (a) upoštevanje prava Unije s strani Združenega kraljestva ali s strani fizičnih ali pravnih oseb, ki imajo prebivališče ali sedež v Združenem kraljestvu; ali (b) upoštevanje prava Unije glede konkurence v Združenem kraljestvu.“

- 40 Člen 92(4) Sporazuma o izstopu določa, da Unija Združenemu kraljestvu v treh mesecih po koncu prehodnega obdobja posreduje seznam vseh posameznih upravnih postopkov v teku, ki spadajo na področje uporabe odstavka 1.
- 41 Najprej, določba, katere pomen je jasen in nedvoumen, ne zahteva nobene razlage (sodbi z dne 25. novembra 2009, Nemčija/Komisija, T-376/07, EU:T:2009:467, točka 22, in z dne 13. julija 2018, Société générale/ECB, T-757/16, EU:T:2018:473, točka 33). Zgolj iz preprostega branja člena 92(1) Sporazuma o izstopu pa je mogoče sklepati, da na njegovo področje uporabe ne spadajo upravni postopki v zvezi z zahtevami za izvzetje medomrežne povezave na podlagi člena 63 Uredbe 2019/943. Člen 92 Sporazuma o izstopu namreč podeljuje pristojnost institucijam, organom, uradom in agencijam Unije le v nekaterih upravnih postopkih, ki se nanašajo na institucije, organe, urade in agencije Združenega kraljestva oziroma fizične ali pravne osebe s prebivališčem ali sedežem v Združenem kraljestvu v zvezi z upoštevanjem prava Unije. Institucije, organi, uradi in agencije Unije so tako še naprej pristojni za preiskavo in po potrebi za sankcioniranje teh institucij, organov, uradov in agencij Združenega kraljestva ter fizičnih ali pravnih oseb s prebivališčem ali sedežem v Združenem kraljestvu, kadar se je postopek začel pred koncem prehodnega obdobja.
- 42 Dalje, Komisija je v zvezi s tem v elektronskem sporočilu z dne 10. maja 2021 odboru za pritožbe potrdila, da upravni postopek v zvezi z obravnavano zadevo ni naveden na seznamu upravnih postopkov, sestavljenem na podlagi člena 92(4) Sporazuma o izstopu. Pojasniti je treba, da ta določba nedvoumno določa, da se seznam, ki se Združenemu kraljestvu predloži v treh mesecih po koncu prehodnega obdobja, nanaša na „vse“ posamezne upravne postopke v teku, ki spadajo na področje uporabe odstavka 1, in da torej ne gre za „zgolj informativen“ seznam, kar je v nasprotju s trditvami tožečih strank.
- 43 Poleg tega in v istem smislu sta CRE in OFGEM 27. januarja 2021 objavila sporočilo na svojih spletnih mestih, v katerem sta navedla, da sta se odlo ila končati postopek v zvezi z zahtevo za izvzetje medomrežne povezave Aquind, ker se ureditev izvzetja iz člena 63 Uredbe 2019/943 po izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska za ta projekt ne uporablja več.
- 44 Nazadnje in v nasprotju s tem, kar trdijo tožeče stranke, člen 92 Sporazuma o izstopu ne izraža splošnega načela, v skladu s katerim brexit ne bi smel prekiniti postopkov v teku. Kot je pravilno poudarila ACER, je ta določba, nasprotno, izjema od splošnega načela, v skladu s katerim se pravo Unije – in torej pristojnost organov Unije – za Združeno kraljestvo po njegovem izstopu iz Unije in pravnega reda Unije ne uporablja več.
- 45 Drugič, člen 309 STS določa:
- „Pogodbenci zagotovita, da se izvzetja, odobrena za medsebojne [medomrežne] povezave med Unijo in Združenim kraljestvom na podlagi člena 63 Uredbe [2019/943] v njunih jurisdikcijah, katerih pogoji veljajo dlje kot prehodno obdobje, še naprej uporabljajo v skladu z veljavnim pravom njunih jurisdikcij in veljavnimi pogoji.“
- 46 Člen 309 STS, katerega pomen je jasen in nedvoumen, ne zahteva nobene razlage. Zajema namreč le „odobrena“ izvzetja, in sicer obstoječa izvzetja, in se torej ne nanaša na zahteve za izvzetje, ki so še predmet obravnavanja. Zato odbor za pritožbe ne more sprejeti ukrepov, ki so potrebni za izvršitev sodbe z dne 18. novembra 2020, Aquind/ACER (T-735/18, v pritožbenem postopku, EU:T:2020:542), s tem, da na podlagi člena 309 STS odobri izvzetje za medomrežno povezavo Aquind.

- 47 V členu 308 STS in Prilogi 28 k temu sporazumu je predviden poseben sistem izvzetja. Ta določba in priloga, na katero ta določba napotuje, namreč določata, da se lahko pogodbenica odloči, da ne uporabi členov 306 in 307 STS – ki med drugim določata uporabnine za dostop do omrežij in priključitev nanje ter omrežnine – za gradnjo nove infrastrukture, če je tveganje, povezano z naložbo v infrastrukturo, takšno, da naložba ne bo izvedena, če ne bo odobreno izvzetje.
- 48 Vendar niti člen 308 niti Priloga 28 niti nobena druga določba STS ne podeljujejo ACER in posledično odboru za pritožbe nikakršne pristojnosti za odločanje o zahtevah za izvzetje elektroenergetskih medomrežnih povezav. Kot je pravilno navedel odbor za pritožbe, izvajanje sistema izvzetja zahteva prilagoditve in ukrepanje zadevnih držav članic in Združenega kraljestva.
- 49 Poleg tega sta področje uporabe sistema odstopanja od pravil notranjega trga Unije na eni strani in področje uporabe sistema izvzetja iz člena 308 STS in Priloge 28 k temu sporazumu na drugi strani različni. Drugi sistem se namreč nanaša le na odstopanja od pravil STS, in sicer od pravil iz člena 306 navedenega sporazuma o dostopu tretjih strani do prenosnih in distribucijskih omrežij ter od pravil iz člena 307 tega sporazuma o upravljanju sistema in ločevanju operaterjev prenosnih omrežij.
- 50 Zato se tožeče stranke pri zatrjevanju, da je bil odbor za pritožbe pristojen za sprejetje ukrepov za izvršitev sodbe z dne 18. novembra 2020, Aquind/ACER (T-735/18, v pritožbenem postopku, EU:T:2020:542), ne morejo sklicevati na člen 308 STS in Prilogo 28 k temu sporazumu.
- 51 Iz tega sledi, da ne obstaja nobena določba, ki bi bila enakovredna členu 20(3) Uredbe št. 713/2009 in členu 29 Uredbe 2019/942, ki ACER in odboru za pritožbe podelujeta pristojnost za ukrepanje v primeru medomrežne povezave med državo članico in tretjo državo ter ki bi ju pooblašala za uporabo materialnopravnih pravil iz člena 17(1)(b) Uredbe št. 714/2009 in člena 63 Uredbe 2019/943.
- 52 Tožeče stranke z nobeno trditvijo ne morejo izpodbiti utemeljenosti razlogovanja odbora za pritožbe.
- 53 Prvič, zavrniti je treba trditev tožečih strank, da naj bi „vrnitev v prejšnje stanje“ zahtevala, da ACER nadaljuje postopek, ki je potekal, od točke, v kateri je prišlo do nezakonnosti, ter da sprejme novo odločbo, ki ne bo vsebovala nezakonnosti, ugotovljene v sodbi Splošnega sodišča, in s katero bo torej ugodeno zahtevi za izvzetje.
- 54 Ta trditev namreč ne zadostuje za izpodbijanje dejstva, da odbor za pritožbe ni več pristojen za preučitev odločbe ACER. Poleg tega in kot je bilo poudarjeno v točki 30 zgoraj, Splošno sodišče ni ugotovilo, da je bil pogoj glede stopnje tveganja naložbe v infrastrukturo, ki je določen v členu 17(1)(a) Uredbe št. 714/2009, izpolnjen in da je bil odbor za pritožbe zavezan sprejeti novo odločbo, ki bi omogočila izvzetje.
- 55 Drugič, po navedbah tožečih strank so odločbe o zahtevi za izvzetje po naravi deklaratorne in začnejo učinkovati na datum zadevne zahteve. Tožeče stranke trdijo, da bi bilo treba zato izvzetje, ki je predmet njihove zahteve, vložene leta 2017, šteti za „obstoječe izvzetje“ v smislu člena 309 STO.

- 56 Tej trditvi ni mogoče pritrčiti. Odbor za pritožbe je namreč pravilno ugotovil, da je odločba, s katero je bilo ugodeno zahtevi za izvzetje medomrežne povezave, akt, ki učinkuje od trenutka sprejetja, in da se je pravni položaj upravičenca tega akta torej spremenil šele v trenutku njegovega sprejetja. Taka odločba zato ne more ustvariti novih pravic z retroaktivnim učinkom od datuma zahteve za izvzetje.
- 57 Tretjič, tožeče stranke napačno trdijo, da člen 29 Uredbe 2019/942 odboru za pritožbe podeljuje pristojnost, da sprejme ukrepe, ki so potrebni za izvršitev sodbe z dne 18. novembra 2020, Aquind/ACER (T-735/18, v pritožbenem postopku, EU:T:2020:542).
- 58 Zadnji stavek člena 29 Uredbe 2019/942 namreč določa, da „ACER sprejme vse potrebne ukrepe za izvršitev sodbe [uskladitev s sodbo] Sodišča“, pri čemer je tako v njem ponovljena vsebina člena 266 PDEU. V skladu s preudarki v zvezi z zadnjenavedenim členom, navedenimi zgoraj v točkah od 19 do 22, obveznost ukrepanja, ki izhaja iz člena 29 Uredbe 2019/942, prav tako ne more biti vir pristojnosti za ACER niti ji ne dopušča, da se opre na pravno podlago, ki se je medtem za položaj v obravnavanem primeru prenehala uporabljati. Zato je bilo za nadzor, ki ga je odbor za pritožbe opravil v zvezi z odločbo ACER v okviru sprejetja ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe z dne 18. novembra 2020, Aquind/ACER (T-735/18, v pritožbenem postopku, EU:T:2020:542), potrebno, da je bil navedeni odbor za pritožbe pristojen v trenutku, ko je sprejel izpodbijano odločbo, kar pa v obravnavani zadevi ni bilo izpolnjeno.
- 59 Glede na vse navedeno odbor za pritožbe s tem, da je menil, da po brexitu ni več pristojen za odločanje o odločbi ACER s sprejetjem ukrepov za izvršitev sodbe z dne 18. novembra 2020, Aquind/ACER (T-735/18, v pritožbenem postopku, EU:T:2020:542), ni napačno uporabil prava.
- 60 Iz navedenega izhaja, da je treba prvi tožbeni razlog zavriniti.

Drugi tožbeni razlog: kršitev zahtev iz člena 25(3) in člena 28(4) Uredbe 2019/942 ter več določb poslovnika odbora za pritožbe

- 61 Po navedbah tožečih strank je odbor za pritožbe kršil člen 25(3) in člen 28(4) Uredbe 2019/942 ter določbe svojega poslovnika. Namreč, tožeče stranke grajajo dejstvo, da eden od članov odbora za pritožbe ni bil prisoten na obravnavi 19. maja 2021, preostalim članom navedenega odbora pa očitajo pasivnost na obravnavi, pri čemer se sklicujejo še na nezadostno natančen zapisnik te obravnave in navajajo, da ker na spletnem mestu ACER zapisnik seje o posvetovanju članov odbora za pritožbe ni bil objavljen, ne morejo vedeti, ali so bili na tej seji prisotni vsi člani odbora za pritožbe in ali so ti sodelovali v postopku odločanja.
- 62 ACER, ki jo podpira Parlament, predlaga, naj se ta tožbeni razlog zavrne kot v bistvu brezpredmeten, ker izpodbijana odločba – ker ni nezakonitosti, ki jih zatrjujejo tožeče stranke – vsebinsko ne bi mogla biti drugačna.
- 63 V skladu z ustaljeno sodno prakso tožeča stranka nima nobenega pravnega interesa za razglasitev ničnosti oziroma razveljavitev odločbe zaradi kršitve postopka, kadar uprava nima nobene diskrecijske pravice in je zavezana ravnati tako, kot je ravnala, ker bi razglasitev ničnosti oziroma razveljavitev te odločbe lahko privedla le do sprejetja nove odločbe, ki bi bila vsebinsko enaka odločbi, ki je bila razglašena za nično (sodba z dne 6. julija 1983, Geist/Komisija, 117/81, EU:C:1983:191, točka 7; glej v tem smislu tudi sodbi z dne 4. februarja 2016, Italian International Film/EACEA, T-676/13, EU:T:2016:62, točka 54, in z dne 7. julija 2021, HM/Komisija, T-587/16 RENV, neobjavljena, EU:T:2021:415, točka 30).

- 64 *A fortiori*, tožeča stranka ne more izkazati interesa za to, da predlaga razglasitev ničnosti oziroma razveljavitev odločbe o zavrnitvi ukrepanja na nekem področju na podlagi danega tožbenega razloga, kadar zadevna institucija v nobenem primeru nima nikakršne pristojnosti za ukrepanje na tem področju, saj bi razglasitev ničnosti oziroma razveljavitev take odločbe na podlagi tega tožbenega razloga lahko vodila le do nove odločbe o zavrnitvi ukrepanja na tem področju (sklep z dne 14. julija 2020, Shindler in drugi/Komisija, T-627/19, EU:T:2020:335, točka 49).
- 65 Iz preučitve prvega tožbenega razloga pa je razvidno, da odbor za pritožbe v nobenem primeru po brexitu ni bil več pristojen za sprejetje ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe z dne 18. novembra 2020, Aquind/ACER (T-735/18, v pritožbenem postopku, EU:T:2020:542).
- 66 Zato je treba, kot pravilno ugotavlja ACER, drugi tožbeni razlog zavrniti kot brezpredmeten, ne da bi bilo treba preučiti njegovo utemeljenost, in zato tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 67 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Vendar lahko Splošno sodišče v skladu s členom 135 navedenega poslovnika, če to zahteva pravičnost, odloči, da neuspela stranka poleg svojih stroškov nosi le del stroškov druge stranke ali da se ji plačilo teh stroškov celo ne naloži.
- 68 Čeprav tožeče stranke v obravnavani zadevi s svojimi predlogi niso uspele, ostaja dejstvo, da je nepristojnost odbora za pritožbe posledica brexita. Ta dogodek, ki ni bil odvisen od volje tožečih strank, je nastopil med postopkom pred organi ACER, potem ko je Splošno sodišče razveljavilo prvotno odločbo odbora za pritožbe. Ob upoštevanju teh posebnih okoliščin Splošno sodišče meni, da bo o zadevi pravično razsojeno z odločitvijo, da tožeče stranke in ACER nosijo vsak svoje stroške.
- 69 V skladu s členom 138(1) Poslovnika institucije, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške. Parlament in Svet torej nosita svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Družbe Aquind Ltd, Aquind SAS in Aquind Energy Sàrl ter Agencija Evropske unije za sodelovanje energetske regulatorjev (ACER) nosijo vsaka svoje stroške.**
- 3. Evropski parlament in Svet Evropske unije nosita svoje stroške.**

Tomljenović

Škvařilová-Pelzl

Nõmm

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 15. februarja 2023.

Podpisi